

سینمای اشیا

جهانی سازی و موضوع فرابشری

الیزابت ازرا

مترجم: زهرا جهرمی

عنوان: سینمای اشیا
جهانی سازی و موضوع فرابشری

نویسنده: الیزابت ازرا
مترجم: زهرا جهرمی
ویراستار: مریم ترکمیان
نمونه خوان: رسول احدی خانقاه

مدیر هنری: حسین کریم زاده

شابک: ۷-۴۳-۷۸۹۲-۶۲۲-۹۷۸

نوبت چاپ: اول - ۱۴۰۱

قیمت: ۹۲۰۰۰ تومان

تمام حقوق چاپ و نشر، محفوظ
و متعلق به نشر یارمند با همکاری نشر صاد است

شانی تهران - خیابان کریم خان زند
بین خیابان ایرانشهر و ماهشهر - پلاک ۱۴۶ - طبقه دوم
شماره تماس: ۵۷۹۱۶۶ - ۸۶۰۰۲۱
شماره پیامک: ۳۰۳۳۲۲ - ۱۰۰۰۳۰

سرشناسه: ازرا، الیزابت، ۱۹۶۵-
Ezra, Elizabeth, 1965-
عنوان و نام پدیدآور: سینمای اشیا جهانی سازی و موضوع
فرابشری / الیزابت ازرا؛ مترجم زهرا جهرمی.
مشخصات نشر: تهران: نشر صاد، ۱۴۰۱.
مشخصات ظاهری: ۲۲۸ ص؛ مصور؛ ۱۲×۲۱ س.م.
شابک: ۷-۴۳-۷۸۹۲-۶۲۲-۹۷۸
وضعیت فهرست نویسی: فیا
یادداشت: عنوان اصلی:
The cinema of things: globalization and the
posthuman object, 2017.
موضوع: عین (فلسفه) در سینما
Object (Philosophy) in motion pictures
موضوع: سینما -- دکور و صحنه آرایی
Motion pictures -- Setting and scenery
موضوع: جانداران دریایی غیربومی
Exotic marine organisms
موضوع: سینما و جهانی شدن
Motion pictures and globalization
شناسه افزوده: جهرمی، زهرا، ۱۳۶۴-، مترجم
رده بندی کنگره: ۹/ PN۱۹۹۵
رده بندی دیویی: ۷۹۱/۴۴۶۷
شماره کتابشناسی ملی: ۸۶۹۴۷۰۸

فهرست

۹	مقدمه: سینما، جهانی سازی، موضوع فرابشری
۱۸	چیزها، اشیا، مسائل
۲۶	مصرف اشیا
۳۰	اشیای غیرمتعارف
۳۴	اشیای جزئی
۳۷	اشیا با کشش جنسی
۴۰	اشیای فرابشری
۴۵	۱- اشیای مصرفی
۴۷	«دبی سال‌های بسیار دور است»: جنسیت و شهر ۲
۵۱	مکمل خطرناک
۵۵	حالت‌های یک لباس
۵۷	«مال من را جهان وطنی کن»
۶۱	ضایعات انسانی: فیلم ساق‌دوش‌ها و خدمتکار
۷۲	نفی (استفاده مجدد) اقتصاد در فیلم کلاف سردرگم
۸۹	۲- اشیای بیگانه
۹۲	جوزفین بیکر: یک ستاره جهانی متولد می‌شود
۱۰۳	ماسک‌های کلتو: رژیم‌های عینیت‌سازی در موج جدید فرانسه
۱۰۶	نمای نزدیک در فیلم Cléo
۱۱۱	هم‌پوشانی رژیم‌های عینی‌سازی
۱۱۴	حافظه چندجهته در موریل

۱۲۳	۳- اجزای اشیا
۱۲۵	مورد فتیش ظاهر فریبنده: فیلم خون‌آشام‌ها از لوئیس فوئیلاد
۱۴۳	کمدی غیرانسانی برادران مارکس
۱۴۹	در حال فروش آواز بخوان
۱۵۳	چگونه ایتالیایی شدی ؟
۱۶۳	۴- اشیای آرمانی
۱۶۴	برش / اتصال
۱۷۳	آرایش زنان
۱۷۸	فیلم سیمون (SIMONE)
۱۸۵	فیلم او (Hier)
۱۹۹	۵- اشیای فرابشری
۲۰۱	«من تو را می‌بینم»: رمزگذاری دیجیتال و فرهنگی در فیلم Avatar
۲۱۵	سینما چگونه ما را انسان می‌کند: Wall-E و Prometheus
۲۱۷	Wall-E
۲۲۰	Prometheus

مقدمه

سینما، جهانی سازی، موضوع فرابشری

این کتاب ترسیم مجدد مرزهای بین انسان و اشیاء که در سینما از اواخر قرن نوزدهم، زمانی که سینمای فرانسوی بر صنعت فیلم جهانی تسلط داشت، تا دهه های اول قرن بیست و یکم، زمانی که هالیوود بر جهان تسلط داشت را نشان می دهد. در طول این دوره، جهانی شدن تشخیص مرکز از پیرامون را به طور فزاینده ای دشوار کرده است، پیوندی که مرزهای آن توسط شبکه های ارتباطی بیش از حد تعیین شده که از سراسر کره زمین عبور می کنند، محو شده است. این دوره همچنین با آنچه استیون کانر «نظریه اخیر تبدیل به همه چیز» می نامد هم زمان است. (کانر، ۲۰۰۹: n.p.)

ارتباط انسان ها با اشیاء، موضوعات و چیزهای مختلف از چند طریق صورت می گیرد: از طریق فرامصرفی، از طریق ساختارهای استفاده ابزاری نژادی و جنسی که افرادی را به عنوان «دیگران» برای اهداف فریبندگی، رضایت جنسی، یا کارگری تعیین می شوند کاهش دهند و از طریق فناوری اطلاعات که رمزگذاری را جایگزین اختیارات انسانی می کند. با کاوش در مناطق مرزی بین زندگی (به طور خاص زندگی انسان) و غیرزندگی، رسیدن به درک روش هایی که اموال زندگی را به خود اختصاص می دهند و ما را در آن فرو می برند امکان پذیر می سازند، در نهایت

جایگزین افرادی که قرار بود آن‌ها را تکمیل کنند، می‌شود؛ بهره‌برداری از انسان برای استفادهٔ ارزشی آن‌ها صرفاً به خاطر بدن‌های آن‌ها، چه برای سرگرمی، چه برای کار یا در زمان جنگ و ایجاد مکمل‌های فناوری، دنیای دیجیتال و زندگی مصنوعی، به عبارت دیگر، می‌توان درکی از روش‌های ارتباطی انسان از لحاظ وابستگی به اندام مصنوعی با زندگی فراتر از انسان در این عصر جهانی به دست آورد.

در حوزه‌های مجازی مانند اقتصاد، ارتباطات و رسانه‌ها، نیروی انسدادهای مرزهای ملی به‌طور فزاینده‌ای محدود می‌شوند. درحالی‌که حکم فراملی‌گرایی پیکربندی مجدد ملت به زیست‌پذیری جهانی است، حکم جهانی‌سازی این است که ملت را به نومیالیسم یا نام‌گرایی خالص کاهش دهد. جهانی‌سازی امکان شناخت ملت توده‌های بی‌سرزمین و اجتماع‌های موقت و همچنین نیروی همه‌جانبهٔ فناوری را فراهم می‌کند. اگر فراملی‌گرایی بیشترین ارزش استفادهٔ خود را در نظر گرفتن حرکت بدن و موضوعات در خطوط گسسته اما مجازی داشته باشد، جهانی‌سازی برای در نظر گرفتن چگونگی متحد شدن جهان و از نظر اقتصادی و فنی از راه‌هایی که این خطوط را به غیرقابل خوانایی تبدیل می‌کند، بسیار مفید است. تخیل اتوپیایی فراملی‌گرایی این است که ملت (متحد) جای خود را در هیئت‌مدیرهٔ انحصاری که در آن جریان سرمایه‌های دیاسپوریزه وجود دارد، خواهند گرفت و مردم بدون مخالفت از طریق واحدهای ملی کاملاً مشخص و تثبیت شده حرکت خواهند کرد. تصور مدینهٔ فاضله در مورد جهانی‌سازی این است که در برخی موارد ریشه‌های پنهان جهانی باهم روبه‌رو می‌شوند و مسیری کاملاً شبکه‌ای برای دسترسی و مصرف بلا مانع ایجاد می‌کنند. جهانی‌سازی به عنوان نقطهٔ پایانی سرمایه‌داری، با درجات و شیوه‌های مختلف بهره‌برداری از تداخل مرزهای ملی آشکار می‌شود. اصطلاح «جهانی‌سازی» بیانگر انحراف یک حرکت مداوم به سوی یک تمامیت و فراوانی خیالی است (یک جهان یکپارچه)، یک مکمل بی‌پایان که برای تمامیت تلاش می‌کند در همان زمان که احتمال کل بودن را تضعیف می‌کند. جهانی‌سازی یک

تلاش کاملاً انسانی است، بنابراین یک ساختار تکمیلی با خود بشریت را به اشتراک می‌گذارد؛ منطق این مکمل بر تعریف سنتی انسان به عنوان موجوداتی که ابزار می‌سازند و استفاده می‌کنند، استوار است. (وین، ۱۹۹۴: ۱۳۳-۶۱) اگرچه این تعریف در سال‌های اخیر به چالش کشیده شده است (نگاه کنید به گودل، ۱۹۹۲)، تأثیر آن بر فلسفه و انسان‌گرایی انسان‌شناسانه قابل اغماض نیست. ابزارها قابلیت‌های انسانی را افزایش می‌دهند، ویژگی‌های موجود را افزایش می‌دهند و کمبودهای قابل درک را جبران می‌کنند. از طریق مکمل است که انسان‌ها هم خود را کامل می‌کنند و هم ناتمام بودن خود را تصدیق می‌کنند. از نظر ژاک دریدا، این پیویایی جوهر مکمل بودن است. (۱۹۹۷: ۱۴۱-۵۷، ۳۱۳-۱۶)

اصطلاح «مکمل» دریدایی در سال‌های اخیر با اصطلاح «جایگزین‌سازی» برنارد استیگلر تکمیل شده است که به طور خاص به رابطه بین انسان و اشیایی که آن‌ها خود را با آن‌ها احاطه کرده‌اند اشاره دارد. (استیگلر، ۱۹۹۸، در جاهای متعدد؛ همچنین به ویلز ۱۹۹۵ نگاه کنید، در جاهای متعدد) مانند این مکمل که به منظور بهبود یا تکمیل چیزی است که قبلاً تصور می‌شد کامل است، اما تکمیل آن، هم ناتمامی را در گذشته نشان می‌دهد و هم ایجاد می‌کند، جایگزین‌سازی همان چیزی است که جایگزینی برای چیزی که ناکافی می‌داند فراهم می‌کند. در یک پارادوکس آشکار، ماهیت مکمل تلاش بشر برای جهانی‌سازی دقیقاً همان چیزی است که ما را فرابشری می‌سازد. طبق گفته آن. کاترین هایلز، «در فرابشری هیچ تفاوت اساسی یا مرزبندی مطلق بین وجود بدن و شبیه‌سازی رایانه‌ای، مکانیسم سایبرنتیک و ارگانیسم بیولوژیکی، غایت‌شناسی روبات و اهداف انسانی وجود ندارد.» (هایلز، ۱۹۹۹: ۳) مانند فرابشری، جهانی‌سازی نگهداری مرز را با مشکل روبه‌رو می‌کند و هر دو مباحثه، به ترتیب سیستم‌های موجود (اعم از معرفت‌شناختی یا تاریخی-جهانی) انسان‌گرایی و فراملی‌گرایی را به چالش می‌کشند. در جایی که فراملی‌گرایی نوسانی بین نیاز به عبور از مرزها و انگیزه برای حفظ آن‌ها ایجاد می‌کند، جهانی‌سازی اراده ریشه‌کنی مرزهاست.